

[Socialministeren.]

af forsikringsmæssigt gode Personer, ganske simpelt af den Grund, at man ikke kan gaa ind i en Arbejdsløshedskasse, uden at man har Arbejde, saa har Arbejdsgiverforeningens Formand alligevel ment det paakrævet uden at gaa ind paa disse Argumenter at rejse Spørgsmaalet i en Form, som man kun kan se som et Angreb.

Blandt andet for en Gang for alle at ramme en Pæl gennem disse efter min Mening urigtige Paastande angaaende Arbejdsløshedskassernes Optagelse af nye Medlemmer og paa den af Industriraadet og Arbejdsløshedsraadet givne Foranledning anmodede jeg i Juni Maaned i Aar Statistisk Departement om at foretage en dybtgaaende statistisk Undersøgelse vedrørende Arbejdsløsheden — jeg ser nok, at denne Undersøgelse i den kommunistiske Presse er en særlig, ny Skurkagtighed fra min Side. Det til denne Statistik indsamlede Materiale er endnu ikke færdigbehandlet, men efter at Arbejdsgiverforeningens Formand nu foreleden fremdrog Sagen, anmodede jeg Statistisk Departement om allerede paa nærværende Tidspunkt at give mig i hvert Fald saa fyldigt et Materiale, som det var muligt, til Belysning af Spørgsmaalet, og Resultatet af denne foreløbige Opgørelse forelaa for mig i Formiddags.

Denne Opgørelse omfatter de 21 Arbejdsløshedskasser, der har haft den største absolutte og relative Tilvækst i Løbet af det sidste Aar. Medlemstallet i disse 21 Kasser udgør 71 pCt. af Medlemstallet i samtlige Kasser, og ikke mindre end 93 pCt. af Stigningen i det sidste Aar og 84 pCt. af Stigningen i de sidste 3 Aar falder paa disse 21 Kasser. 2 af Kasserne er nyoprettede, 5 af dem er tilknyttet Fag, der ikke tidligere i væsentlig Grad har henhørt under Forsikringen, 5 er tilknyttet Fag, der har udvidet deres forsikringsorganisatoriske Omraade, og 5 hører til Fag, der er udvidet som Følge af den Ændring i Erhvervsforholdene, der har fulgt med den øvrige Lovgivning, særlig Valutalovgivningen.

Disse 21 Kasser havde pr. 1. Juli 1934 44 791 arbejdsløse. Det er lykkedes Statistisk Departement at fremskaffe Oplysninger vedrørende 32 000 af disse, og jeg maa gaa ud fra, at disse Oplysninger fordeler sig nogenlunde ligeligt paa nyindmeldte og ældre Medlemmer. Af disse 32 000 arbejdsløse havde ca. 3 200 været Medlem under 1 Aar, 3 100 under 2 Aar, men mere end 1 Aar, og Resten, de 25 700, havde været Medlem i over 2 Aar. Da det nu gennem Arbejdsdirektoratet er oplyst, at

ca. 56 000 af de 265 000 Personer, der var Medlem af de paagældende 21 Kasser, havde været Medlem i under 1 Aar, og ca. 40 000 maa antages at have været Medlem i 1—2 Aar, er det ikke vanskeligt at foretage en Beregning af Arbejdsløshedsprocenten for de forskellige Kategorier af Medlemmer.

Medens Ledighedsprocenten pr. 1. Juli 1934 for samtlige Medlemmer i disse 21 Kasser var 16,8, androg den for Medlemmer med under 1 Aars Medlemsskab kun 8, for Medlemmer med 1 til 2 Aars Medlemsskab kun 11 og for Medlemmer med over 2 Aars Medlemsskab 21. De nyindmeldte Medlemmer har altsaa haft en betydelig mindre Arbejdsløshed end Kassens ordinære Medlemmer, end de ældre Medlemmer.

Naar man tager i Betragtning, at ca. $\frac{3}{4}$ af samtlige Kassers Medlemmer tilhører de undersøgte Kasser, og at næsten hele sidste Aars Stigning i Medlemstilgangen falder paa disse Kasser, er der altsaa ingen Mulighed for at bortforklare de fundne Resultater, selv om der, som jeg har fremhævet, kun er Tale om en foreløbig Opgørelse.

Det viser sig altsaa, at havde man ikke haft den ekstraordinære store Tilgang til Forsikringen i de senere Aar, vilde Arbejdsløshedsprocenten have ligget væsentlig højere, og Arbejdsløshedskassernes Økonomi vilde have været udsat for en endnu stærkere Prøve. Med andre Ord, det Angreb, som de konservative Blædsvelger i i disse Dage, er fuldkommen fejlet. Det er tværtimod den store Tilgang af nye Medlemmer, der har tilført Kasserne et Element, der i højere Grad end de ældre Medlemmer har været ydende og i mindre Grad nydende. Disse Oplysninger staar for øvrigt meget godt til den Redegørelse, det ærede Medlem Hr. Rager fremsatte angaaende hele Beskæftigelsesproblemet i de sidste Aar.

Jeg vil altsaa være i Stand til, hvis det ærede Medlem Hr. Christmas Møller — det gælder ogsaa Venstres Ordfører — ikke er tilfreds med dette foreløbige Resultat, ret hurtigt, gaar jeg da ud fra, at fremsætte yderligere Oplysninger paa Grundlag af dette Materiale fra Statistisk Departement og Arbejdsløshedsraadet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde en Bemærkning om 26 Ugers Bestemmelsen i Forbindelse med den af ham efterhaanden oparbejdede Mistillid til Socialreformens Virkninger. Jeg ser ikke, at disse to Spørgsmaal: Socialreformens almindelige Virkninger og Bestemmelsen vedrørende de 26 Uger, har det fjerneste med